

سوائے اجازت بھائی مول چند و دھرم چند کے کوئی نہ چھاپے

دھرم بلاس

کہتے تھے سوامی سنت دھرم داس جی

جنہوں
بھائی مول چند دھرم چند
سکندر آباد نواسی

بھگت جنہوں کے لا بھ ہت چھپوایا
جولائی ۱۹۳۷ء

مرکٹسٹائل پریس چیمبر لین روڈ لاہور وچ بابو گوپال داس منجر کے پر بندھ نال چھپوایا کے
بھائی مول چند پیش نے سکندر آباد سے شائع کیا

جس کتاب پر بھائی مول چند دھرم چند کے قلمی دستخط نہ ہوں گے وہ مال چوری
کا سمجھا جاوے گا

علاوہ ڈاک محصول بذمہ خریدار

بحروف اردو پہلی دفعہ

Shriman Sawami Sant Dharm Das Sahib.

Bhai Dharm Chand.

Bhai Mool Chand.

ست گور پر ساد

کتاب دھرم بلاس

اتھ مانجھا کرت سری ہمارا ج سنت دھرم داس جی لکھتے۔

جتنے کتھے توں اک سائیں تیں بن ہونہ کوئی۔ میں دھرم داس جی نہ ہائی جدی تیری تھی
 توں مجھ اندر میں تجھ اندر ایک فالتاں دوئی۔ دھرم داس جی سمجھے دھرم داس جی کتھے نہ دھرم داس
 مل مرشد نوں پلاوی ہٹ جا توں خیالوں۔ دنیاوی کم بھی نہیں ڈٹے ہونہ ہاچھہ لالوں
 مرشد کر مکرے چا جسہ چھڈا کل جنجالوں۔ دھرم داس گھریا لچھو ہوئے خلاصی گھالوں
 مرشد باجھ نہیں کچھ حاصل تیں ہزار کہیوں۔ پانی باجھ نہ ہون کھیتیاں بیج کر وڑھ چھٹیوں
 پوچھا پاٹھ نمازاں بانگاں بد فرمان پڑھیوں۔ دھرم داس جاگنکا کعبے بھانویں سال کٹیوں
 دائیں بائیں پھرن بھلیند گھر وچ بار نہ گولن۔ ہونہ وصل چھوڑا جاتا ہے دھرم داس
 اندر دولت مال خزانے خبر نہ درور نہ لولن۔ دھرم داس مل کامل تائیں دل واقف نہ کھولن
 نہ سب تیر تھ پھریاں لیانہ وچ ملے لکھو سے۔ پوچھا پاٹھ نمازاں اندر ہتھ نہ کچھ لکھو سے

جنگلاں فرج دیدار نہ ہو یا پڑھ پڑھ کر تھکے - دھرم داس گورنار بتایا سبھ کچھ گھریں ڈھٹوسے
 ہادی کھول بتایا ایسا راز غیب مینوں - صورت فرج بیصوت ڈھٹم ڈھٹم دیکھیندے چینوں
 گونگے دی مٹھیاں وانگوں حال سناواں کینوں - دھرم داس جلد سمجھے نول بھی خبر پوتند تینوں
 مرشد ایسا حروف پڑھایا چھٹے پڑھن کتابوں - کل علمائے نقشبند کو دسیا کہ مدد حسابوں
 پندت قاضی خالی پھر داس نقطے نایابوں - دھرم داس سبھ چکے نقابے چھٹے سوال جوابوں
 چھوڑ تکر چاکر ہوویں جے مرشد دے دروا - اس دیکھانیٹیں کو چہ بادشاہ کیا بدوا
 بھکھ وچ جیتے ننگ وچ کچیا پیکے جام فقرو - دھرم داس نہ ہو کر کیدی این سرتے دھروا
 اول آخر مولاکو درمیان بھی سوئی - اندھے نول کچھ ہوو دسیو جان عارف اوئی
 زیور دیوچ اقل آخر زربن ہوو نہ کوئی - دھرم داس جس مرشد ملیا اُسوں سوچھی ہوئی
 مرشد نظر عنایت کیتی دتوس عجب پیالہ - پیون سارگی اٹھ دوئی صاف بادل کالا
 چوواں طبق ڈھے دل اندر ہو یا نور اچالا - دھرم داس سبھ گئے اندیشے ٹوٹا کفر و اتالا
 اک نقطے وچ مکدہ ولا چاہے کوئی مکائے - ہوو طرح ایہہ رولا کورا اٹھدا نہیں اٹھایا
 اکو سائیں نقطہ ایہو وید قسدا فی آیا - دھرم داس پہلے بہ اک نقطہ گور بن کسے نہ پایا
 پڑھ پڑھ عمر گئی کھٹ ساری لکھ جلد اسٹک بیان - مطلب دی جبات پوچھو گلاں سبب بیان
 کڑھی جیویں پھروچ کھانے لہتاں لہ بیان - دھرم داس نہ لہتی نہ اگلی ہوو اتوں اپیان

کھول کتاب بن دی پڑھ توں چھوٹے ہو بکھیرے ۔ ہو کر کتاباں پڑھ پڑھ لستک لستک گدی نہ چھیرے
 رولا تیرا توں ہی نہیں پڑے دوجھا کون نہیں پڑے ۔ دھرم داس جس دھونڈے باہر ہی تینوں نہیں پڑے
 اکو حرف حقیقی کافی کیوں کریں سرور دی ۔ لکھاں کتاباں علماں کو لوں سطرودھ شردی
 کتھوں تیک چلیں گا بھیجا حد نہ اس سفر دی ۔ دھرم داس چھوٹے قصبے بگائے سدھ اپنے گھر دی
 جنہاں سبق لفظ پڑھیا ہو او نہاں کی پڑھنا ۔ بجاہ پریمدی جگہ چھوٹے پھیرا نہاں کی پڑھنا
 ناں اپنے جنگ جنہاں ی کسے ناں کیا لڑنا ۔ دھرم داس جن ساہیں جاتا نہاں نہاں کی پڑھنا
 مطلب دی ل خیال نہ ہرگز عالم پڑھ پڑھ تھکے ۔ پانی رچ مدھانی پاکے مکھن مول نہ پکے
 کھا دھے بلجھ نہیں جھکھ جاندی خالی مارن پھکے ۔ دھرم داس شاہرگ تھیں نہیں پڑھ پڑھ ڈن سٹکے
 کر کر اوچیاں باہیں جگ لیں عجب نصیحت کرے ۔ دیوانگ کرن جگ چاندن رچ اندھیرا گھرے
 جس جن باتوں منع کر نیے کرے اپن ڈرے ۔ دھرم داس سمجھاؤں ان آپن دل وچ دھرے
 بانگاں تے نمازاں پڑھ پڑھ عمر گئی کہ سجدے ۔ حاصل کچھ نہ ہو یا ہو سی بھکھے سدانہ رجدے
 اتوں توں ملل دھونڈ دل تھیں کفر نہ تہجدے ۔ دھرم داس دیکھن اندر رات ات پھر دیکھدے
 ربے دور حضور ہمیشاں بھلیا پھرے او داسی ۔ گھر وچ نالے واحدت والے پھر داجے پیاسی
 وہم اپنے آپ بھلایا بھوندا میری چو داسی ۔ دھرم داس نہ باہر بل سی گھر آسی سکھ پیاسی
 عجب نماشا پانی دی وچ مچھلی پھرے ترہائی ۔ ہو کا شہر نخل وچ لڑکار ورو پاوے چھاہی

ذات سائیں دی بندو آپے ڈھونڈھے ذات الہی - دھرم داس دس کون چھڑاویں بھانٹھا ہے بن بھاپی
 لامکان سمجھ کنڈا سنوں ایہہ مکان پھر کس دے - بے نشان اوہ کبویں اکھوے کل نشان بن جس دے
 بے وجود میں آکھاں کیونکر سمجھ وجود ایہہ تہ دے - دھرم داس آکھاں اندر باہر کیا پھر اس دے
 جیکر ایتھے نہ ہوئے سائیں روتوں بھلیوں - ہووے جے اکٹا سے بیٹھا سجداتوں کر یوے
 تہ دن دیوئے اوجیاں بانگ چھیا کتے دھیوے - دھرم داس جد ذات نہ دوجی کسدا دھیان مھر یوے
 دیکھ یارنوں نال اکھیں دچھڈے ذکر زبانوں - صورت دے مچ پر دے آکے گوتھا پھر حقانوں
 کوڑ مکان اوتے کمر دے بھلیوں لامکانوں - دھرم داس تہ نور دسیو اٹھے نظر جہانوں
 سمجھ صورت بیصور آپے بیصور کل صورت - ظاہر باطن باطن ظاہر چیز ایک دو صورت
 بل کال نوں سمجھ مہم ایہہ نور نہ کرن ضرورت - دھرم داس گھر مچ بیٹھا گھر دے پوچھے مہورت
 خودی گنوائے تاں دپائیں نور کوڑ چترائی - خودی دونی دئی دئی گھنیا کڈھ خنتوں بکتائی
 خودی بغیر نہ پڑا دو جہا ایہو سبب جدائی - دھرم داس جہم اوترے پڑا ہرول نور خدائی
 خالق خلقت نام علیحدہ اصلی اکو معنہ - بوٹے بن ایک نشانہ پیسے چار سو آنہ
 اوہی نے تے اوہی ڈھیری اوہی شہر سب خدہ - دھرم داس ایہہ سخن حقیقی کوڑا نور بہانہ
 کیوں بھڈیا بھیکے خود تائیں گھاں جانی گھالیں - گنگا پھر بن بنارس بھونڈا مکے جا جا بھالیں
 روتہ برت اکھیں بھیکے جالیں مفتی تن نون گالیں - دھرم داس تہ چھین غذا بولن جیکر آپ سنبھالیں

حاضر ناظر و سدا سبب فہونڈن لوک پر پرے ۔ اکھیاں ہون تیاں چانن ساکچستان باجھاندھیرے
 وانگ مہرن دگھر کستوری بھان چارہ چوہیرے ۔ دھرمداں دیکھن مڑکے دوڑن اکاں اگبرے
 اُسدی ٹولن پڑ واکوئی آپے خلقت پایا ۔ سوچ و دس کی کچھ نہ مے اندھیاں نظر نہ آیا
 لہراندے بُرتے وچ آکے چھپے نہ آب چھپایا ۔ دھرمداں سن نوں بھلیا آپے ناناگ ٹھرایا
 اکو سائیں ہو نہ دوجھا ظاہر آپ نہانی ۔ دوجھا ہویا نہ ہوسی ہرگز باجھون ذات ربانی
 وحدت دیوچ دونی سمجھن ایہو راہ شیطانی ۔ دھرمداں کافر بھی سوئی بھلے ذات حقانی
 دائیں بائیں خوار نہ پھرے دیوچ جھاپی وک ۔ باہر پھریاں دکھ خوار ہی حاصل کچھ نہ تھیوے
 خانے کبھے کی کچھ ملدا دل دا ج کپڑے ۔ دھرمداں کیوں جانیے باہر گھریاں لہجیوے
 بُت خانے وچ جھات نہ مارن دوڑن کبھے خانے ۔ بُت وچ مُطلق ذات الہی فہونڈن دوڑ دیوانے
 ناخن عقرب پڑھن ہمیشہ سمجھن مول نہ معنے ۔ دھرمداں سمجھن مریند باجھوں ڈٹھے نشانے
 پوجا پاٹھ نمازاں سندھی حاجت کچھ نہ یارا ۔ پڑھن پڑھاؤں دی سروری کرنا ہو نہ چارا
 کن پڑواؤں بیکھ بناؤں کرنا نہیں کنارا ۔ دھرمداں اک نظر پھر کے کرنا اتھے نظارا
 باہر پھریں بھیند اکسوں تجھ تھی کون نیارا ۔ ڈھونڈھاؤں توں فہونڈھن ہاں رہے پاسین تہوں پیارا
 ڈھونڈھن نہ ڈھونڈھن چہ پھر سیں خوار اوارا ۔ دھرمداں توں فہونڈھیں حسبنوں سو توں فہونڈھن ہارا
 اک کہند رب عرشاں اوپر اک پتال بناؤں ۔ دسویں دار کہن اک سائیں تر کوئی دھیان لگاؤں

اک کہند دل دیوچ و سدا اندر جوت سداون ۔ دھرم داس رب اندر باہر جاہل بھید نہ پاون
 نہ رب بلدا مکے مدینے نہ مہج گنگا ناتے ۔ نہ رب ملدا پڑھیاں بہتا پھر یاں چپ چپاٹے
 نہ رب مندر مسجد گر جے نہ ملدا بند اتے ۔ دھرم داس رب ملے نہ کدھرے بلدا آپ سنجاتے
 جھٹھے رہن اساد ایا روا دتھے گم حیرانی ۔ دوزخ جنت اورے دسیند نہ قائم نہ فانی
 ہا بہ جیت نہ بلناں پھر کے خاک باواگ پانی ۔ دھرم داس نہ وحدت کثرت خالص ات نورانی
 وحدت کثرت کثرت وحدت اس مہج شک نہ کوئی ۔ گھر مہج شہر تے شہر گھراں مہج عنصو جسم اک دوئی
 مرشد کریم کرے چلے جس ایہہ گل جانے سوئی ۔ دھرم داس اوہ کافر غافل جانے دو جا جوئی
 خود نوں جان جے چاہیں بندیا یا پانا راہ نجاتی ۔ خود جانے بن نہیں ملدا سٹ گھٹ نہ صفاقی
 جے توں میں کن بھیں پہلے پاسین ابد جیاتی ۔ دھرم داس کیوں بھالیں باہر پاوے ویج جھاتی
 پڑھ پڑھ گرنہ کتا ہاں پتک بھرن مست مغرور ۔ وانگ حوصل دے پوں اندروں پوں اوہروں پورے
 روگ ہم دا کمن زیادہ جیویں حکیم اُدھورے ۔ دھرم داس سچیا یوں قاصر جھوٹا کہن مہج سورے
 ذات سائیں و جنیاں پچھاتی پھروے مست موالی ۔ جیت مل دیکھیں کو سائیں غیر دلیلوں خالی
 مدد دی طرف خیال ہمیشہ گنن نہ پتر ڈالی ۔ دھرم داس کی مالم لوکاں چکد چال نرمالی
 پتھراں قبریں گرنہ تھاں گے ٹکراں پے مریدے ۔ گنگا دیوچ کھاون غوطے مکے حج کریندے
 سدھے رستے مول نہ پڑوے او بھر پیر دھرمیدے ۔ دھرم داس ویج خالی سرود کھو گھڑے بھریندے

چہڑا دور سنیدا آہی مرشد دسیا نیڑے ۔ باہر ڈھونڈھن پھین چھپو سے مٹ گشتور بکھیرے
 اندھیاں نوں کچھ نظر نہ آوے خالی کرے چھیرے ۔ دھرم داس گھر نہن وسدا ہیر بھیندی کھیرے
 اکو سا بیس کہند سبھ دا پاند پھیر جہاں ۔ اندھے عقل د سوچ نہ کرے کر د مفت لڑیاں
 آپس وچ لڑائی خلقت ملاں پندتاں بھائیوں ۔ دھرم داس سچ دا چھڈ رہن پھریا کور سو دا یاں
 ہر اک کہند مذہب اسا ڈا عمدا ہے لاثانی ۔ اک دوجے دا گلہ کریند ایہہ عادت شیطانی
 اکو چہا نمونہ سبھ دا خاک باداگ پانی ۔ دھرم داس اک رب اکھٹا دھ کون نشانی
 مڈھوں مذہب مارگ کوئی پچھوں پیدا پھینوں ۔ چوٹی جنیو سنتاں کہہ کے لکھوں بنے دھیوں
 جیکر عورت مذہب خلعت دے نال چھینوں ۔ دھرم داس کچھ سوچ نہ کرے کر د مفت مریوں
 رب دے پاس مذہب پوچھیں نہ صورت نہ ذاتاں ۔ نہ اوہ منے سفارش ہرگز نہ چالاکی گھاتاں
 چوٹی جنیو سنت پوچھیں نہ جاگن راتاں ۔ دھرم داس عملی لتارا ہور کور سبھ باتاں
 جو ہے مالک مولا سبھراکل مذہبیاں نہیں نیارا ۔ ذات باپ دی جو سو پتہ فی کافی ایہو اشارا
 ذاتی چھوڑ صفاتی منکے خالی ڈھونڈھارا ۔ دھرم داس کہ سوچ اصل نوں مذہبوں پکڑ کنارا
 جنہاں اصلی ذات پچھائی مذہبیاں وچ نہ پھسکے ۔ پانی وچ جیون کنول علیحدہ تیلوں جگ وچ اوہ وسکے
 ہمہ دوست نامصر عہدے دھکے دھکے دھکے دھکے ۔ دھرم داس ہر اک نوں ملے راہی ہسکے سکے
 مذہب پھردی کشتی جو چڑھسی نہ ترسی ۔ خوشی آرام گنواکے ساکے غوطے کھا کھامری

مذہب بندی اگ بچ جے ڈوسی مڑسی سدا نہ ٹھری - دھرم داس سو سدا سکھا لا جو مذہبوں کنڈھ کرسی
 صاف فقیر حرکت بچ ویرا لکری ٹھگ ہزاراں - ہر بن دیو بچ ہون نہ ضدل شیر نہ وچ ہر باراں
 بھیکھ عجائب چپے ہانوں پھر دو انگ کاراں - دھرم داس عملاں دیکھوٹے خالص بچ گفتاراں
 منزل دور فقری نالی سوکھا پوش رکاؤن - شہو طمع تکبر اُلفت اوکھا غصہ ونجاؤن
 دم و مارن بہت سکھالا شکل قدم چلاؤن - دھرم داس آنا دی اوکھی سوکھا جگ ٹھگ کھاؤن
 فے فافہ تے قات قناعت بے نقیب یگ لگا ہی - ریون ریاضت لدی جالے وچ گدا فی شاہی
 مذہب بند سچھ چھوڑ بکھیرے توڑ شرع دی پچا ہی - دھرم داس جلدی ہو ایسا تہ توں فقیر اہی
 تہوں فقیر فقری تیری چکر رکھیں صبوری - باجھ صبوری مکر فقری کتھے نہیں منظوری
 ہونڈے تان نہ ہوویں چھوڑ دلوں مغدوری - دھرم داس کہ عمل چکیرے پکڑ بڑایوں دوری
 عملاں یو بچ کمن نہ کوشش تن ویش سدا تہ - دل پھر داؤچ مچھیاں نییاں بگچن مہیان لگانہ
 لوکاں دی ڈیاں کارن سے سے مکر بناندے - دھرم داس لو گاندے پیار سائیں نہ بھاندے
 اوتنی چھوڑ بناوٹ کوڑی کر دل صاف فقیرا - ولی صفائیوں کچھ پاسین پاہون لعنت کیرا
 اندر کوڑ دکھالا سوہناں ٹھکرا جان ویرا - دھرم داس کیا پاس صرافان وٹسی کوڑا ہیرا
 سائیں دا ہو فقر فقیر اکہون توں کریں دکھالا - صاحب مول قبول نہ کرو جو دنیاوی چالا
 پکڑ سچائی چھوڑ کچائی پاسین درجہ بالا - دھرم داس ایہہ واسٹ جہانی بہاراہ نرالا

جیکر دلوں فقیر نہ ہو یا تن دی کوڑ فقیری - دولت نال دوتمندی جیکر دلونچ کیری
 پیراں دی چچ پاس خصلت کوڑ نامدی پیری - دھرمداں سیانکی بند اولونچ جے دلگیری
 کدی فقیراں لوں بھکھ فاقے کدی لذیذ خوراکاں - کدی پورائے میلے کپڑے جنگیاں کدی پوشاکاں
 کدی چھتر سہریہ سوار دی کدی نہالت چاکاں - دھرمداں غم خوشی کوئی تاروں لن بچ پاکاں
 فقر سوئی جو فکر بغیروں فات پاتیں نیارا - سوئی مولوی مولائی کے مارے جدھر نظارا
 طالب جو طلب ہیں وچ سمجھ کچھ کرے سہارا - دھرمداں سو نہت عالم عیبوں کرے کنارا
 صبر شکر دے باجھ فقر جو جیون شکھی بن پردے - عالم جیکر عمل بغیروں شمع نہیں وچ گھر دے
 دوتمند سخاوت باجھون جیون رکھ باجھ شمر دے - دھرمداں شیریں صورا کھ جیون باجھ نظر دے
 جیکر وصل سخن لوہیں پہلے ڈھونڈھ وسیلا - فقر کال دے جا پڑ پیریں پور چھوڑ سمجھ جیلا
 باجھ فقیراں جان دے وچ کوڑ خویش قبیلا - دھرمداں پھر آپے تینوں ملیسی یار رسیلا
 جوگ ہوئے کپڑے رنگیاں جوگ کن پڑوائے - جوگ ہوو منڈھ منڈا یاں جوگ نہ کیس وٹھائے
 جوگ ہوو کن وچ پھریاں جوگ نہ گیری لائے - دھرمداں جوگ لچھو من گکھوٹ گنوائے
 اک پنڈول خاک بلند وانگ پاتھیاں خردے - بھیکر بناون نہ کھاون پھرتے در در دے
 اک غاراں وچ گڈراں وانگوں ہند مارے ڈر دے - دھرمداں دھوبی دسک جیون ہر نہ گھٹ سو گھرو
 کپڑے رنگیاں جے رب ملدا ملدا سپاٹوائے - جیکر ملد پھریاں رنگیاں رنج سہن ڈھپ پائے

چھینور باجھی لب لباب ہے ملہ اتن جالے - دھرم داس ایہ نہیں فقیری ٹھیکانہ سبھ چالے
 دلہے وہم نہ جانے ہرگز تند بھیکہ بنایاں - پیڑ پیڑی نور نہ ہوندی اوتے حوائن لایاں
 سوٹا پھڑکے کھڈو کشاں مے نہ سپا کایاں - دھرم داس سو وکمانی گالیں عمر جایاں
 سچا رنگ چڑھیا دل نوں رنگے صافے چلے - گوشے وچ بن بیٹھا قاید کابل ٹچ ڈولے
 من چ کدے ہزار ویلاں منہ تھیں لول لولے - دھرم داس ایہ کوڑی کوشش پانی پیاورے
 ملک ہریاس جنہاں دے دولت مال نہ پہندے - دم دم طبی ہرے جنہاندی منہ کچھ نہ کہندے
 رنگ ای چٹھم جنانوں کر کر بھیکہ نہ بہندے - دھرم داس جو ہر ہر ویکھن بھجن چرہ نہ کہندے
 ان جالڑاں نوں اکوچہ جھوٹے سچے جواہر - جھوٹے نوں سچ جان اولٹا دتھ دیکھ کے باہر
 بیویں بھیکہ تے دلہاندے ہون دیوانے باہر - دھرم داس پھسد سبب دیکھ بناوٹ ظاہر
 تند سوچے تے من دیکھ لے لالوں کے - اندر کھوٹ پستی دھوکے جھک جھک بھوک بھیکے
 تند سوچے رنگ لے نگے اندرون ناقص بھکے - دھرم داس ایہ بھگت بھگت دھرم داس بھگت دھکے
 من دی میل و نجا و بھد ہونداں تانڑاں - ہرچ دیکھے صورت ہر دی چھوٹے زور دھنکا نڑاں
 جو اپنے اُسے تے راضی منے ہکے بھانڑاں - دھرم داس دوجی بھگتی اوہی بھگت بھانڑاں
 بندہ سوچو کہے بندگی نبھاں بخود ہووے - راجہ سوچو کہے ملک ظلموں دور کھلووے
 مرشد سوچو کہے کھوٹ بھرم سبھ کھوٹے - دھرم داس سو من ہرمی دل بد مستوں دھووے

بات عشق ہی کرن سکھالی اپر عمل او کھیرا - گلے ملاست جھنڈر ٹکال طعنہ چھڈناں میرا تیرا
 شمع مدد بہدی کان چپکے کرناں کھرا ڈیرا - دھرم داس کوئی ور لا چڑھدا ایسے محل اوچیرا
 لوکاں عشق سکھالا جاتا پیرا بہہ شکل بازی - قدم قدم چ سول سولیاں دم دم سونگدازی
 ہر دینا تے عشق لگانا کیا حقان مجازی - دھرم داس نہ کم ہر ایک واسکے ہوا و نغازی
 عشق نال جنہاندی یاری چھٹا ہو پیرا گئے - ذکر ہمیشہ نام یار واپڑھن نہ ہو رفساے
 جواں سوکھ سہند پھکدے سن سن طعنے - دھرم داس ک پیاس و صلدی بھٹھ پڑ مال خزانے
 سیج واپریم جنہاند اندر ہو پریم سٹا گھتے - اُستانت بندیا جگدی سکے ہون نہ ٹھنڈے تے
 کوڑ نہو نہ کروے تن دی رنگا ہی رتے - دھرم داس کن سگ نندک پھرن فیل جیون تے
 رمز عارفانہ دی گوجھ جیر طہی اندھے لوگ نہ جانن - ولی مرم و محرم ناہیں اُتلے حال پہچھا ن
 سخن عارفانہ دے جد سدا چچ دلونچ آنن - دھرم داس جن عارف ہو عارف مروت سبحانن
 ہر حالت وچ عاشق پوسے مست گن ہو رہے - سبھ آلودون پاک ہمیشہ وانگوں دیر باوہندے
 وانگ مسافر دنیا اندر دعوے نہ بنہ بہندے - دھرم داس سبھ حق پہچانن کچھ حد کیا ہندے
 سچیاں لکاتوں کھویند مذہباں نہ پچھانوالے - گلے ملاست جھنڈر ٹکال طعنہ دین نہ ہو پیراے
 سولی چاہن چین اتارن کہن کمرہا ہی نالے - دھرم داس چنڈا پاند و بہری موٹیاں مرن منہ کالے
 جیکر سچ اکیسویں گن سبھ ویری بن جانے - اُلٹا جھوٹا کر دے سار کوڑی طمٹ لاندے

کافر بھڑٹا سودا کی کہند نہ خراب سناندے - دھرمدا اس پہ لگد چاے ہر گز باز نہ آندے
 سچیا ند جو کلا کر بندے پانی سو پتیارے - گندی قدر شناس کا فی چند کج کارے
 کپٹ فریب جھوٹے دپتے جان خود سچیاے - دھرمداں خود کھپار اچھا سنوں کھپارے
 سچ کے نال پریت جہاندی ہر گز جھوٹ نہ کہندے - عطر مشک و گاہک جہڑے بھنگیاں کول نہ بہندے
 وانگ پہاڑ ہمیشہ قائم لکھ لکھ چٹاں بہندے - دھرمداں منظور سولیاں کہنوں سچ نہ رہندے
 نال جھوٹ و کمفت سجدی سچ کسے لیں پیارا - سچا سخن سے جد جھوٹا پڑ واپسٹ اپچارا
 جھوٹ پاس جد عطر رکھو پکڑے نثر نہ کنارا - دھرمداں بہیشل نہ کوڑی جھوٹ مٹھا سچ کھارا
 خوشی جھوٹ و وج پہلے بیشک سچ وج بہت کشا - آخر نیک نتیجہ سچدا منہ جھوٹ واکالا
 سچ ہے چھپر واپیل پہلے کالا پھوں اجالا - دھرمداں سمجھوٹ مسلمان دن دوچار دکھالا
 ہنہ وج طہی نیلے بانے مومن نا کہادوں - دل خقیں کفر نہ چھڑ و غیرت او کوک سناون
 خودی پستی رگ رگ اندر کوڑ کھک گھساون - دھرمداں نیاندے طالب ہدی راہ نہ آنون
 سچا مومن سوئی اکیو دل وج سدا صفائی - کلام کفر تے کوڑ تیاگے بانگ رکھے سچیاں
 مہر سے مسجد و ہرج سجدار رکھے جھکاٹی - دھرمداں مگر جگ سار تے نماز یکتائی
 جب تپ پوجا پاٹ بندگی کرے مہار کمانی - گنگا بھانویں جاو کبے تندی رکھے صفائی
 با جھ معرفت کدی نہ ہو و وہوں یار رہائی - دھرمداں مٹے اندھیر جیویں با جھ روشنائی

جھوٹھی دُنیا دے لگ لالچ سائیں سچا بھلایا - جھوٹے پیرنوں سچکے جاتا سچ نوں جھوٹے بنا یا
 جو کہ نہ تھا کیا نہ اس نے کیتس کام اچایا - دھرمدا اس کھاوَن وادرو اکھیا دیوچ پایا
 اس لالچ دی صحبت کر کے ہر اک ڈنڈا جھوٹے - بادشاہ ملکاں کو والی لالچ نال ادھوٹے
 شیرانوں ابہہ کرے لو مہڑی کایر کو واسورے - دھرمدا اس بن مطلب چٹپاں مطلب بن نہ پورے
 مرن بندہ نوں یاد نہ ہرگز جانے سد اجاتی - نیکی واکم کدی نہ کیتس عجیب کے دن راتی
 جھوٹھی دُنیا نہ کر لالچ وادی قدر نہ جاتی - دھرمدا اس کچھ نہ کھٹیس مہڑی سکون گنوا تی
 جیویں مسافر بندے سار جگت مسافر خانہ - نویں نویں آلا نہ دے دے اگلے ہوں روانہ
 گھڑی پلک واسا پٹھے دعوے کسے دیوانہ - دھرمدا اس کر ممتا پیٹھا جو ہے مال بیگانہ
 اک دم دی گذارن یا ایڈے تانڑنہ تانڑین - دعوے کرن اجائے ایٹھے بلدے سمجھ پانہڑیں
 انت خاک مہج واسا سجد کیا کنگلے کیا رانڑین - دھرمدا اس کر مغروری کوڑ جگدے مانہڑین
 دُنیا نوالے بھاہ غمانوچ رات کسے سڑے - دینا ہٹیاں رن کملے کتیاں وانگوں لڑے
 مسکھ دی نیند نہ سکھ اکھانا وورن لہن چرھدے - دھرمدا اس لٹ کھاوَن سبھنوں تہنیش دیوچ پھوڑے
 دھوکھ کوڑ فریب کر بند نال ظلم اے چٹی - مسکینا ندی رت پھوڑے پار کسینا ندی پٹی
 مروی واری چلیا سکھڑیں لئی نہ کوئی پٹی - دھرمدا اس لعنت دی آخر گیا ساتھ لے مکھی
 کیا ہو یا جو قراروں وانگوں بہت خزاں جوڑے - سبھ جگ تیرا ہو یا سلامی حکم نہ کوئی موڑے

لکھ لکھ شکر پر پیادے لکھ ہاتھی گھر گھوڑے۔ دھرم داس مفلس دی مانند مری راجہ توڑے
 ابہر نہیں حرص رجن دی بھکیا بھاگو کر لکھ چاک۔ چاہے کتنی دولت ہووے اکاں ہتھ پیارے
 تیل لکڑیاں نال چوپ کر جاہل اک نوں ہٹاک۔ دھرم داس اک باجھ فتناعت ہووے کس پیارے
 کیوں لالچ واپروا ہووے حرمت عقل و نجاوے۔ جنٹین کنٹین دی کریں شاید ستھ نہہیں جھکاوے
 دنیا وار کینے چہڑے مرشد باپ بناوے۔ دھرم داس توں مالک سجد جیکر طمع گنواوے
 نال صبر دے رکھ پار نہ چھوڑ طمع دی باری۔ ساتھ حرصد آفت جسدی پاندا پھرے خواری
 ورور باندروانگ نچاوے دم دم بقراری۔ دھرم داس ابہر پریم پنکے لٹے حیاتی ساری
 جیکر کریں قناعت بندیا خوشیاں ہر دم مانٹین۔ تنگ دستی وچ نہ کر گریہ بھوٹے مال لکانٹین
 زروالے پیلے زروانگوں پھر دوشوگ انجانٹین۔ دھرم داس گنڈھوں خالی بیڈر فقر بانٹین
 صبر شکر دی جس وچ عادت رہندا سداسکھا۔ جو احوال تے مرنے راضی کرماں والا
 صبر کٹخی بن کدی نہ کھکدا مشکل کم و اتالا۔ دھرم داس بھل اسدا شیریں پہلے تلخ پیالہ
 جیکر بندیا ہووے تیرا سجدے نال یار نہ۔ جتنے کتھے اوتھے تینوں سمجھن یار یگانہ
 ایہو ویلا ملن سائیں واسچا ایہو خزانہ۔ دھرم داس سچا نندا کر و اچنگا ذکر زمانہ
 جھوٹ جیہی نہ عادت مندی برکھال کرماوے۔ جھوٹے داول ہووے کال لکھ لکھ گھات کماوے
 جھوٹا بھانویں کرے بندگی تاں بھی کسے نہ بھاوے۔ دھرم داس سبھ کر و کنت جس محل وچ جاوے

ابہم نہیں ملک گواہدیا کیوں ہو یوں متوارا - میری میری کر کر بھلیا پھلیا پھرے گنوارا
 کتنے پہلے تین تھیں ایٹھے گئے پیار پیارا - دھرمدا سٹ دعوے کوڑے دم واجان گذارا
 اک جاتے آئندے کسی دعوے کر کر چلے - اک جاو پھر دو جان بچا دیوے اسلوں سے
 کیا تیسرا آیا چوٹھا گئے سبھی مل سے - دھرمدا س اوہ رہے ایٹھا نہیں لڑ لڑ موئے جھلے
 ساری عمر اچھی کسے غفلت بیچ گذاری - تن پہراں بیچ نہ کچھ کیتو چوٹھے پھر ہوشیاری
 ایسا گھڑی بھی نہ ہنٹا اسی رہیں کر گذاری - دھرمدا س جت بازی ہاری پھر پھرتے نہ داری
 بند جانے میں پاں ٹھکانے دن دن جاو کھڑا - جو دم جاو پھر نہ اوکیر ہتھوں جیوں چھٹا
 ہولی ہولی چور موت واجاندا اسلوں لٹا - دھرمدا س جو کچ واجاندا ہن پا جھٹ لوں لٹا
 اس دنیا دورنگی اندر کدی نہیں پاک رنگی - کدی غریبی دولتندی کدی فراخی تنگی
 موت جیاتی وصل و چھوڑا دکھ دکھ دونوں سنگی - دھرمدا س ہر حالت اندر خوشی غمی نہیں چنگی
 ٹٹے گھرے دکانی وانگوں عمر بند دی فانی - ندی کنارہ دار کھڑے جھٹ پل دی زندگانی
 مور کھ جانے میں نت جیساں پھر متا بھمانی - دھرمدا س نہ رہتا اس جا رہیہ نگر می بیگانی
 موت ہمیشہ سچوے میرے تے نار مار پکارے - لکڑی بت لوں کپڑے وانگوں بیچ کھانڈا
 تن دا ایہا گر یا جاندا مور کھ محل اوسارے - دھرمدا س نہ کھ غافل وجد کو بیچ نکارے
 میری میری کر کر بندہ پھر دامت گہیلا - رہے کساتے اسدا کیر لھایا ونہ آخر ویلا

جیویں مسافر ہوں اکٹھے ندی ناؤ کا میللا دھرمدا اس نالے سبھ کوڑے جاسی نہیں لکھلا
 ایویں اپنا جان جنہاں لوں سکے میت پیارے - چوری ٹھکیاں کوڑے محنتاں پاپیں کر کر چارے
 بھڑ بنے نہ ساتھی کوئی ہوندے دور کنارے - دھرمدا اس سبھ سکھ و سنگی مت لوں جان پہاڑے
 سبھ مطلب کو پتے جگ وچ اپنے کیا پرانے - مطلب باجھ نہ وسدا کوئی ڈٹھے ٹھوک جائے
 جس جا مطلب ہوندا ویکھن بہتہ سبھ جھکائے - دھرمدا اس جد ہو یا مطلب جاندا کٹھن ہولائے
 نالی کوڑیاں الفت پاکے وکھ بھگیندا بندہ - وانگ ٹاؤرے بھائیائیں تھر کے پھے عقلماندھا
 رشتے دار کے جد کوئی پٹ پٹا ہووے گندا - دھرمدا اس سمجھے مور کھ سپنے واسبھ دھندا
 بنداناں تکبر بھریا کوڑے کر دانا نڈے - ہیں ہاں چتریاں ناسندہ شیر آپ لوں جانڈے
 آکر آکر چلے کے لوں نظر تلے نہ آنڈے - دھرمدا اس جد ٹکے پھوکا آوس ہوش ٹھکانڈے
 خودی تکبر نال بندیا ہرگز لانہ یاری - نہ تاں آخستنیوں پھڑکے سٹسی وچ خواری
 ایہو بد شیطاں بناوے لعنت دیوے بھاری - دھرمدا اس اوہ رہندا خالی جو ہووے ہنکاری
 شہوت وکوس اندھا ہو کے کرے حرام حرامی - بھلا برا کجھ نظر نہ آوے بے عزتی بدنامی
 دولت طاقت عقل و نجا وچ نہ کسے غلامی - دھرمدا اس نت کھا و مارا بٹڑا کوئی نہ حامی
 بھنگ شراب نہیں پھینے یادہ جے پی کوئی پچاوے - اے ہر لشہ کام دا ظالم اوکھا جریا جاوے
 ولی فقیراں شیاں گلیاں وچ رلاوے - دھرمدا اس ایہہ وانگ قلندہ سبھ نارنجاوے

غصے جیڈا جگوت کوئی ہو نہ دشمن دسدا - زہر کنون بھی وودھ کر جانو بُرا اثر ہے اسدا
 زہر ہندی پیدا جھٹوں منگدی بُرا نہ تسدا - دھرمداں ایہ مارے مسنون ہوئے جیہا جسدا
 مرو سوراں اوہ نہیں ہوندا باغی پکڑیاو - شیراں لکے جنگ کشتی چوٹ پاراو
 نینخاں تیر سہار تن تے لنگھ سمند جاو - دھرمداں جان مارے کاوڑ سوئی مرو کہاو
 لکھی تھنہ آند جیہڑا دم دی قدر نہ پاو - چوی ہزار چین دن راتی لیکھے اک لاو
 ایہو چپی کوڑ بدی بیچ دولت مفت لٹاو - دھرمداں لالائوں ٹکے ٹھیکر لیا او مٹاو
 جیون سوئے دی چنابندیا تیر ٹوہون پسار - کوڑ محبت مال نہ ہاں کھجٹ ٹول مچھڑن ہار
 اج ایہ چلیا کل اوہ ٹریا سن سن کونج نقار - دھرمداں سمجھے تو بھی بھانویں ملن اشار
 واک حساب نہ کر مغوری سدا نہیں ایہ سستی - ایہا بلندی تیری تینوں سٹسی اندر بستی
 اکھیں دیکھے ساتھ لیند چھڈیں توں خمرستی - دھرمداں ایہ وسکھچھڑا مہر گنیاندی بستی
 غفلت پانی نشہ بانوسے گھارے جھوٹو گھرو - چھوڑ قناعت دنیا پھیرے اک حر صدی لٹو
 خالی جاندا دیکھن نوں عمر کدی نہ پھرو - دھرمداں پلے کارن آپ مفت لٹو
 دولت دی اُلفت بندیا ایہ کہو جن کسدی - وانگ خبری جان مکاراں کل اُسدی اج اسدی
 جد آفرت مارے گردن کر بھنے جد اسدی - دھرمداں سمجھ غلط لڑا کے آپ نیاری وادی
 دولت دی پوچھا جگ اندر یا پادی سمجھ نیاری - دولت جگ پکے چرے چرے تلج سرواری

دولت کے سچے ساک برادر دولت کی سچہ داری ۔ دھرم داس بن دولت جگوچ خستہ حال خوری
 دولت مند کہے گل جھوٹی سچہ کوئی سچا جا جانڑے ۔ سیاخی بابے جسے نرو دھن ہراک کوڑی چانڑے
 سچ کہند گھر دے جس کے کسے بھی اوہ سیا نڑے ۔ دھرم داس دولت بن سیا نڑا گل جھوٹی یا نڑے
 ہراک باپا کے سنوں جو ہوئے دھن والا ۔ نرو دھن کوئی باپ بندہ ایہہ عجائب چالا
 سب نیک طالب بنے کیا نے کیا اعلیٰ ۔ دھرم داس اس دنیا کوئی کوئی فقیر نہ والا
 علم صبر وی دولت اگے دولت کم نہ آوے ۔ اس دولت کی پہنچ نہ آئے جس جا ایہہ پہنچاوے
 علم صبر نہ کھٹ کرے نہ ٹھگ چور چور آوے ۔ دھرم داس ایہہ دولت کوڑی لئے کھٹ جاوے
 صبر علم وہی دولت جس دی اوسنوں پیر وہی ۔ جس جا جاوے اور پاوے سب لیاں رچ شاہی
 ایہہ سچ دولت کھا سکھاندی اسنوں نہیں باہی ۔ دھرم داس ناہیں ہر جگہ ایہہ جو دات الہی
 پاپ دھم بن دھم نہ دولت آوے پاپ دھم ۔ مات پتا دیکھ مال لہو او بھائیوں دیکھ پو آوے
 صفات نیک ہٹاوے دل نہیں رہداراہ بھلاوے ۔ دھرم داس بھٹیاری سدی سکھ دیند نہ آوے
 مطلب نہ کوئی مست تھوے جو پیوے ۔ عقل رہندی مول لکانڑیں اکھپوں اندھا تھوے
 کمز اتاندی کہے خوشامد چھدا پیر و کھوے ۔ دھرم داس خراب پڑا وکے منہ سترے
 دنیاں چڑے مال نہر دکنہ کوک سیا نڑاں ۔ سا کو بھانڑے سیا نڑاں فی جنوں شوق رہا نڑاں
 دنیاں اراند ہے ہر دم دولت سچ لکانڑاں ۔ دھرم داس اوہ جان بستی جنہاں پریم سچا نڑاں

چہرے کم نول یوں پندیا بینوں سار نہ کائی - بدی بچی یوں لگ کے زندگی خاک ملائی
 سائیں واکر سمن بھلیا نالے نیک کمائی - دھرم داس کیوں ٹھہیں پڑی کٹھے اوپر آئی
 میں ہاں کن کیوں آیا ایتھے مور کھ خبر نہ لیتی - کور دھند کھر کھر جگرے عمر جاباں پیتی
 رستے چھوڑ کرستے چلیا غفلت دی بھنگ پیتی - دھرم داس کھانڈے پھرے ہاری بازی جیتی
 ہال اوستھائی کھیل رچ نیکی بدی نہ جانڑ - جوین دیوچ آوے جبکہ وشیان رچ پیناڑ
 پڑھیاں ہاں انگ سب مارن ہے ہوش بگاڑ - دھرم داس دور کارن سار گھسٹ رچ دھنگاڑ
 بڑھی عمر دکھاندا کھانڈاں اوکھی گھڑی وھاو - اپنے بھی ہوجان پیرا کٹیرے کوئی نہ آوے
 سب کھنڈے ہن مرتوں بھڑوا بول نہ کے سکھاو - دھرم داس پر مور کھ پورا اچھے نہ موہ ہٹاوے
 ایہہ تن وکھ درد اندا بھریا راضی کدی نہ ہوو - خوشی نصیب بھلا کداسکے مڈھول جمداروے
 داغ دکھانڈے ہن نہ ہرگز کر کے چار دھوک - دھرم داس نہ ہوو راضی خاک اُتے جد سووے
 دم دم اندر خبر نہ پوندی جاو کہہ دم چلیا - جیویں پرچھا وال جاو ڈھلیا ایہہ بھی جاو ڈھلیا
 بدلائی سایہ دے پٹھاں مور کھ پیرہ لیا - دھرم داس ایہہ جگہ کو چدی وکھ نہ نہ بھلیا
 گھر تیرے رچ اٹھ سٹھ تیر تھو جے چھوڑیں بدیتی - مکہ مدینہ اند تیرے سٹ گھت وول پیتی
 ہاتھ رچ منہ کے داہج بدیاں کیا تیں بندگی کیتی - دھرم داس دیکھیں تن نول ڈیڑیں دیر مہیتی
 راز حقیقی کھول بیہے بے سمجھاں دے اگے - اندھیا نول کی معلوم ہوو رنگ کالے یا بگے

ہیر لالاندی کیا سوچی گل پائیے ڈھکے - دھرمداں خاموشی چنگی چارہ جتنا لگے
 جاہل ضحیاں نوں نہ ہرگز اثر نصیحت کردی - سسے ملتے صابن بھانویں بھدی تھے نہ زردی
 اُسے وکھ نکلیاں بندہ مفت کمرن سرور دی - دھرمداں دودھ نال لکھو سپدی زہر نہ مروی
 جے سائیں می خوشی چھوے راضی رکھ کمانی - خلقت راضی رکھن چھپی نہیں عبادت کمانی
 خلقت راضی خالق راضی اس مہج نشن نہ رانی - دھرمداں جے دل رنجید کس کم ہو ر کمانی
 خلقت و اول خانہ رہا متاں گھ اوں اسنوں - گھر و اکو ل رنج پنچد اضر ب لگے جد تینوں
 ایہہ گھر گریا کون نہڑا و طاقت دس کھاں کسوں - دھرمداں نہڑا و شیشہ ٹھوکر لگدی جینوں
 ویدھن پڑھ نہیں بھاؤ بھنگ شراب اڑاوے - مندر مسجد پیر نہ پاوے رام نہ دھیاوے
 انہاں گلانوچ عیب کوئی ساڈی شرح بتاؤ - دھرمداں ہر چارہ لکھ دیں نہ کسے وکھاؤ
 شیران رنگاں نوں دس کس ناں ایہہ کم نہ مشکل دا - تلواراں چڑھکے پنچنڈاں اوکھا کام نہ تلی دا
 نال عقل دے بن بھی جاو محل بیتا دی گدا - دھرمداں جھے کم سوکھے مشکل مارن دیں دا
 نیک نہڑا و صحبت نیکان بھنیں بد ہو جاوے - پانی دل نوں سنگت جیسی ویسا رنگ وٹاؤ
 چندن پاس نہڑن رکھ چندن صحبت بانس جلاؤ - دھرمداں صحبت دی طاقت نمنوں دھو کھاؤ
 کھاؤ شیر نہ خطرہ کوئی بھلا آگ وچ سڑناں - برفاں وچ جا کٹڑاں چنگا لوہا گرم ہتھ پھڑناں
 ندیاں وچ ڈوبن بھیرا نیک ناگ وادڑناں - دھرمداں بچ بھلا نہ سمجھو بد صحبت وچ پڑناں

دُنیا ننداری وانگ کھوئے دپانی دھند جاری - من دی مہل تے خواہش ٹنڈاں لپا رشتہ داری
 خوشی غمی نساہ پاڑ چھا رہا کنتی بھاری - دھرمداں اک ٹنڈ بھریوے خالی دوجی داری
 دیر پریت دے چکل چکی لٹھلاں ج سے جڑیا - بیل بندہ کھفت کھوپے موہ رے سے کڑیا
 گا دھی غرض سوٹا حاحت پتراں دھیان پھریا - دھرمداں مارن کس کس کے بھدا کدی نہ کھڑیا
 صحر بدن دا کاٹن بھاری چکے ہن میری - محنت و تکلیف پیندے ایہا پھر دا پھیری
 تریشناں دھرتی دیوچ پانی پاؤ ہوئے نہ میری - دھرمداں چننا دی کھتی دکھ دردانی پھیری
 بیل جانداں چل چل کے کوس سیکڑ ماپے - جتھے آہی اوتھے پھر کے کھوپے لٹھیاں جاپے
 بندہ جانڑے میں کچھ کیتا پٹ پٹ گھنڑے بچا - دھرمداں جاو کھفت منصف ہووے آپے
 دشنے گھاس لوں کھاندا پھر دا کھا کھاس نہ کھدا - سچ مجھے تان بیل بندہ تھیں تھوڑ و کھڑے ہندا
 بیل پھر دو جھٹ بھی جاو بہہ دن راتی دھندا - دھرمداں جدی جھپسی مویاں باجھ نہ ہندا
 سائیں لوں میں ٹریا ڈھونڈھن کوئی سار نہ دے - جنون ہچھیا کھتے سائیں وہ گل سن میری ہے
 سبھناں کہیا نہ نظریں آندا پھر دیکھ ہی تے - دھرمداں جدی جھپسی ہوئی تان مدھ حاضر دے
 جیکر دلدا گھنڈ لہیو سب جادو سدا سائیں - سب صورت ابہر صورت اُسدا ہر رنگی ہر جائیں
 پرے پرے توں بھالیں کسٹوں خاڑ نہ ہو ہر نقائیں - دھرمداں گھر چ کھو جتیاں پائیں راتھائیں
 پنڈت قاضی خالی دولوں لویں لٹ لٹ کھاندے - جیکر رٹ راہ چھو پتہ نہ کچھ لگاندے

نہ ایہ تارن نہ ایہ بن وچ پئے گناہدے ۔ دھرم داس وسد کچھ بھی نال گال پر چاندے
 پستک ہتھ کتاباں لیکے بگے جیویں کھلوندے ۔ دل وچ رہی شوق دہر گزشتے کر کہ رہوندے
 لوگاں لیں سمجھاند نر می آپ نے م نہیں ہوندے ۔ دھرم داس ایہ پاک بن دودھی میل نہ دھوندے
 ایہو قادر تے ایہو قدرت ایہو باتی فانی ۔ ایہو وحدت ایہو کثرت ایہو مجاز حقانی
 ایہو بندہ ایہو مومے ایہو خلقت بانی ۔ دھرم داس کے فرق نظر و اچیندا کو لا ثانی

ختم

یہ کتاب اس پتہ پر مل سکتی ہے۔ اور بھرتی بلاس بحروف گورکھی و بھرتی بلاس بحروف اردو
 بھی اس پتہ سے مل سکتی ہیں۔ بلکہ اور کتابیں بھی جو سری سوامی سنت دھرم بلاس صاحب کی تصنیف شدہ
 ہیں۔ وہ بھی اس پتہ پر سے مل سکتی ہیں۔

- (۱) بھرتی بلاس بحروف گورکھی قیمت ۱۲ - (۲) بھرتی بحروف اردو قیمت ۸
 (۳) درستان منصور بحروف اردو ۱۰ - (۴) دھرم بلاس ۳
 (۵) دھرم بلاس بحروف گورکھی ۳ - (۶) سنت بلاس گورکھی ۳
 (۷) پنتیس اکھری ۱ - (۸) وگیان جمن ارتھات بارہ ماہ
 (۹) وچاروپن بحروف گورکھی ۳ - (۱۰) آئندہ سرور بحروف گورکھی ۳
 (۱۱) پنج رتن ۳ - (۱۲) بھجن مالا ۳

پتہ حسب ذیل

بمقام سکندر آباد تحصیل شجاع آباد ضلع ملتان ڈاک خانہ خاص

سکندر آباد۔ پردوکان بھائی مول چند دھرم چند

(دوہراہ)

جو نہ شردھا پریم سے ٹپھے سنے یہ گرنہ - مول چندت چھن لے گیان موکھ کو پنچتھ

سب سجنوں کے پرتی پرگٹ کیتنا جاندا ہے کہ سری سوامی سنت دھرم داس
 صاحب جی کا سربہ پورہ سہ ماہ ۱۹۷۵ء وچ سما چکا ہے۔ اور ان کا استھان
 سری دھرم پورہ سکندر آباد تحصیل شجاع آباد ضلع ملتان وچ بنا ہوا ہے۔
 اور ہمیشہ ہر سال دودن میدہ ست سنگ بھی ۲۲ و ۲۳ چیت کو ہوا کرتا ہے۔

اشتہار

کتاب ہائے مطابق فہرست صفحہ ۲۳ جو شری سوامی سنت
دھرم اس صاحب کی تصنیف شدہ ہیں اور جنکے حق تصنیف ہمارے
پاس ہیں۔ وہ مندرجہ ذیل پتہ پر بھی مل سکتی ہیں۔

- (۱) جے۔ ایس۔ سنت سنگھ سکھ لائبریری اندرون لوہاری دروازہ۔
- (۲) بھائی بوٹا سنگھ پرتاپ سنگھ سکھ امرتسر بازار مائی سیواں
- (۳) بھائی پرتاپ سنگھ پریتیم سنگھ سکھ امرتسر بازار مائی سیواں
- (۴) بھائی گیل رام بھارتی بھنڈار سکھ ملتان شہر متصل گپ۔
- (۵) لالہ دھنپت رائے سکھ ملتان شہر کالے منڈی۔

دھرم چند بقلم خود